

Sygn. akt II Cz 117 / 15

POSTANOWIENIE

Dnia 13 lutego 2015r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny - Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Janusz Kasnowski (spr.)

Sędziowie: SO Irena Dobosiewicz

SO Aurelia Pietrzak

po rozpoznaniu w dniu 13 lutego 2015 roku w Bydgoszczy na posiedzeniu niejawnym sprawy z powództwa

Banku(...)w K.

przeciwko

R. K.

o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną

na skutek zażalenia pozwanego R. K. na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 18 czerwca 2014r. w sprawie o sygn. I C 1583/14

postanawia:

oddalić zażalenie.

II Cz 117 /15

UZASADNIENIE

Powód Bank (...) w K. wniósł pozew o uznanie za bezskuteczną wobec niego czynności prawnej w postaci umowy sprzedaży nieruchomości lokalowej, którą to czynność bliżej opisał, zawartej przez pozwaną H. L. i jej męża z pozwanym R. K..

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 18 czerwca 2014r. Sąd rejonowy w Bydgoszczy zabezpieczył roszczenie powoda poprzez ustanowienie na rzecz powoda hipoteki przymusowej na przysługującym pozwanemu prawie własności nieruchomości lokalowej będącej przedmiotem zaskarżonej czynności prawnej, położonej w B. przy ul. (...), dla której Sąd rejonowy w Bydgoszczy prowadzi księgę wieczystą o nr KW (...) do kwoty 7 703,42 zł.

Sąd Rejonowy uznał, że powód uprawdopodobnił swoje roszczenie, iż czynność prawna w postaci umowy sprzedaży nieruchomości lokalowej zawarta między dłużnikiem i pozwanym została dokonana z pokrzywdzeniem powoda będącego wierzycielem. Dłużnik zbył nieruchomość, a pozwany ja nabył mimo zamieszczonego w księdze wieczystej ostrzeżenia o toczącej się wobec dłużnika egzekucji z tej nieruchomości. Poza tym dłużnik H. L. i jej małżonek już wcześniej dokonali rozporządzenia swoim majątkiem, które spowodowało ich niewypłacalność. Poza tym powód uprawdopodobnił swój interes prawny w żądaniu udzielenia zabezpieczenia. Dotychczasowe działania dłużnika, jak i pozwanego rodzą uzasadnioną obawę, że pozwany podejmie czynności zmierzające do wyzbycia się majątku uzyskanego w drodze zaskarżonej czynności prawnej. To oznacza, że powód ma interes prawny w uzyskaniu zabezpieczenia swojego roszczenia (w ujęciu art.730¹ kpc). Przyjęty sposób zabezpieczenia poprzez ustanowienie

hipoteki przymusowej, przewidziany w art.747 pkt 2 kpc, spełnia – zdaniem Sądu Rejonowego – wymogi art.730¹ § 3 kpc, bowiem do czasu rozstrzygnięcia sprawy zapewni należyłą ochronę roszczenia powoda, a pozwany nie obciąży ponad uzasadnioną potrzebę (zaskarżone postanowienie wraz z uzasadnieniem – k.24).

W zażaleniu na postanowienie pozwany R. K.domagał się jego zmiany poprzez oddalenie wniosku powoda o zabezpieczenie roszczenia.

W uzasadnieniu wywołał, że przy udzielaniu zabezpieczenia Sąd Rejonowy naruszył wymagania art.730¹ § 1 i 2 kpc poprzez błędne przyjęcie, że powód uprawdopodobnił swoje roszczenie i interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia, a poza tym niezasadnie ustalił, że dotychczasowe działania pozwanego rodzą uzasadnione obawy, że pozwany podejmie czynności zmierzające do wyzbycia się uzyskanego w drodze czynności prawnej majątku.

W dalszej części zażalenia skarżący przedstawił szersze uzasadnienie wyżej przywołanych zarzutów (k.50 – 53).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie pozwanego nie podlegało uwzględnieniu. Wbrew zarzutom pozwanego, na tym wstępnym w istocie etapie sprawy, powód w wystarczającym stopniu uprawdopodobnił swoje roszczenie, jak i interes prawny w jego konkretnym zabezpieczeniu (w ujęciu art.730¹ § 1 i 2 kpc). Powód jest wierzycielem dłużnika H. L., a dotychczas prowadzona wobec niej egzekucja należności pieniężnej nie przyniosła pozytywnego rezultatu. Z uzasadnienia pozwu wynika, że nieruchomości lokalowa, do której wierzyciel mógłby ewentualnie skierować egzekucję została przez dłużnika zbyta na rzecz pozwanego w drodze zaskarżonej przez wierzyciela czynności prawnej. Już te okoliczności – zdaniem Sądu odwoławczego - dają uzasadnione podstawy do przyjęcia, że powód będący wierzycielem uprawdopodobnił swoje roszczenie wobec pozwanego, który był stroną umowy z dłużnikiem w stopniu wystarczającym do zabezpieczenia jego roszczenia (w ujęciu art.730¹ § 1 kpc). Uprawdopodobnił także interes prawny w żądaniu udzielenia mu zabezpieczenia. W uzasadnieniu pozwu twierdził, że nieruchomości lokalowa została zbyta przez dłużnika i jego małżonka mimo ostrzeżenia zamieszczonego w księdze wieczystej prowadzonej dla tej nieruchomości w Sądzie Rejonowym w Bydgoszczy o nr KW (...), że toczy się egzekucja wobec dłużnika skierowana do tej nieruchomości, a pozwany w tej sprawie nabył tę nieruchomość mimo takiego zastrzeżenia. W zażaleniu na postanowienie co prawda pozwany zaprzeczył, by w księdze wieczystej nabywanej nieruchomości było ujawnione takie ostrzeżenie, ale z załączonego do pozwu odpisu postanowienia Komornika Sądowego z dnia 09.12.2013r. w sprawie KM 654/10 wynikało, że była prowadzona egzekucja skierowana do tej samej nieruchomości lokalowej będącej przedmiotem zaskarżonej czynności prawnej, co rodzi uzasadnione przypuszczenie, że taka wzmianka w postaci ostrzeżenia, mogła w księdze wieczystej być zamieszczona. Ostateczne rozstrzygnięcie tej kwestii będzie mogło nastąpić dopiero po przeprowadzeniu dowodu z akt księgi wieczystej, czego na tym etapie postępowania, gdy zachodzi konieczność niezwłocznego podjęcia postanowienia w przedmiocie zabezpieczenia roszczenia, Sąd nie mógł (i nie miał potrzeby) uczynić. W tych okolicznościach wierzyciel (powód w sprawie) może się obawiać, że ewentualne dalsze zbycie nieruchomości przez pozwanego lub jej obciążenie prawem innej osoby, przy braku zabezpieczenia jego roszczenia, może uniemożliwić, a co najmniej utrudnić osiągnięcie celu tego postępowania (w ujęciu art.730¹ § 2 kpc). Rację ma Sąd Rejonowy gdy stwierdza, że przyjęty sposób zabezpieczenia właściwie uwzględnia interesy obu stron postępowania (jak wymaga art.730¹ § 3 kpc). Poza tym mieć należy na uwadze, że zabezpieczenie roszczenia następuje jedynie na czas trwania postępowania, a jego zmiana lub uchylenie jest możliwe na każdym jego etapie, jeżeli odpadnie do tego podstawa (zgodnie z art.742 § 1 kpc).

Mając wskazane okoliczności na uwadze i dzieląc argumenty przywołane w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia Sąd odwoławczy oddalił zażalenie pozwanego, jako nieuzasadnione (na podstawie art.385 kpc w związku z art.397 § 2 kpc).